

[Handelsministeren.]

principielt samlet under handelsministerens forretningsområde. Som bekendt har energiproblemerne berøringsflader til mangfoldige sider af samfundet, og de griber derfor helt naturligt og uundgåeligt ind i en række andre ministeriers sagsområder. Ansvar for den koordinering, der derfor er helt påkrævet, er pålagt handelsministeren. Et særligt ministerudvalg under handelsministerens forsæde er oprettet til sikring af denne koordinering, og tilsvarende er der på embedsmandsplan oprettet et koordineringsudvalg bestående af repræsentanter for de enkelte berørte ministerier.

Det siger vist sig selv, at arbejdet med energispørgsmål må finde sted i et meget nært samarbejde med både producent- og forbrugerinteresser inden for mange forskellige sektorer, og dette nødvendiggør kontakter og forhandlinger med vidtstrakte kredse.

De opgaver, der er tale om, drejer sig om udformningen af en politik på samfundsvigtige områder, og regeringen må lægge vægt på, at denne politik udvikles og afgøres netop på det politiske plan i en løbende dialog mellem regering og folketing.

Regeringen deler i mange henseender de intentioner, der er indeholdt i det radikale forslag. Det væsentligste må være, at der tilvejebringes et så godt grundlag som overhovedet muligt for en sådan dialog og hermed for regeringens og folketingets energipolitiske beslutninger. Spørgsmålet er så, hvorledes dette grundlag bedst kan tilvejebringes.

Spørgsmålet om oprettelse af en energikommission er ikke nyt for regeringen, der tidligere har beskæftiget sig med tanker i samme retning. Nærmere overvejelser har imidlertid ført til, at regeringen finder, at kommissionsarbejde næppe vil være den bedste måde at gribe sagen an på i den her foreliggende situation, hvor der er tale om en politisk planlægning inden for en uhyre problemkreds med hyppigt skiftende forudsætninger og situationer, som de politiske instanser, folketing og regering, må have konstant føling med.

Regering og folketing vil i denne samling komme til at beskæftige sig med centrale problemer vedrørende energisektoren, og regeringen er fuldt opmærksom på, at tinget i overensstemmelse med de tanker, der lig-

ger i det radikale lovforslag, bør have mulighed for at drøfte problemerne i sammenhæng. Jeg ser gerne en energipolitisk debat her i tinget i foråret 1976, og regeringen vil naturligvis sørge for det fornødne materiale som grundlag for en sådan debat.

I lighed med de energipolitiske redegørelser af april 1974 og april 1975 vil der blive fremlagt en tredje redegørelse i foråret 1976, og hovedvægten vil her blive lagt på opstillingen af en samlet målsætning eller alternative målsætninger alt efter de forudsætninger, der lægges til grund for landets energiforsyning og energianvendelse.

Det er mit håb, at der på grundlag af dette vil udvikle sig en dialog mellem regeringen og folketinget, ud fra hvilken de nødvendige energipolitiske beslutninger kan blive truffet.

Regeringen er enig i, at dette planlægningsarbejde er centralt inden for energisektoren. For Danmark er det bl. a. afgørende at få belyst energibehovets udvikling og dets sammenhæng med andre væsentlige samfundsmæssige forhold og få vurderet vores muligheder for forsyning med energi, herunder vor energisituation henholdsvis med og uden anvendelse af kernekraft. Regeringens oplæg vil behandle disse centrale spørgsmål.

Som nævnt finder regeringen dog ikke, at det vil være den bedste løsning at henlægge dette planlægningsarbejde under en energikommission således som foreslået i lovforslaget.

I betragtning af arbejdets særlige karakter finder regeringen det mere hensigtsmæssigt, at det overdrages til en ikke for talstærk arbejdsgruppe af sagkyndige fra de særligt berørte ministerier og styrelser suppleret med enkelte, der udpeges i deres personlige egenskab af særligt sagkyndige. For at sikre, at arbejdsgruppen kan få kontakt med og blive rådgivet af bredere kredse, vil der blive etableret et panel, hvori bl. a. repræsentanter for produktions- og forbrugerinteresser inden for energisektoren vil være repræsenteret.

Jeg tror, at vi ved denne fremgangsmåde, der har samme sigte som det radikale lovforslag, hurtigere og bedre vil kunne få tilvejebragt et godt grundlag for folketingets og regeringens energipolitiske beslutninger.

Det reelle i situationen er efter regeringens